

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 17ης Ιανουαρίου 2012 (*)

«Δικαιώματα του δημιουργού – Κοινωνία της πληροφορίας – Οδηγία 2001/29/ΕΚ – Άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 5 – Λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα – Αναπαραγωγή σύντομων αποσπασμάτων λογοτεχνικών έργων – Άρθρα του Τύπου – Προσωρινές και μεταβατικές αναπαραγωγές – Τεχνολογική μέθοδος συνιστάμενη στην ψηφιοποίηση άρθρων διά σαρώσεως και στη συνακόλουθη μετατροπή τους σε αρχείο κειμένου, ηλεκτρονική επεξεργασία της αναπαραγωγής και αποθήκευση μέρους της εν λόγω αναπαραγωγής – Προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τέτοιας τεχνολογικής μεθόδου – Σκοπός των εν λόγω πράξεων συνιστάμενος στη νόμιμη χρήση έργου ή προστατευομένου αντικειμένου – Ανεξάρτητη οικονομική σημασία των εν λόγω πράξεων»

Στην υπόθεση C-302/10,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Højesteret (Δανία) με απόφαση της 16ης Ιουνίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Ιουνίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Infopaq International A/S

κατά

Danske Dagblades Forening,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τον Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, τους J. Malenovský (εισηγητή), Ε. Juhász, Γ. Αρέστη και Τ. von Danwitz, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Infopaq International A/S, εκπροσωπούμενη από τον Α. Jensen, advokat,
- η Danske Dagblades Forening, εκπροσωπούμενη από τον Μ. Dahl Pedersen, advokat,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Ν. Díaz Abad,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την J. Samnadda και τον Η. Støvlbæk,

κρίνοντας ότι πρέπει να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Infopaq International A/S (στο εξής: Infopaq) και της Danske Dagblades Forening (στο εξής: DDF) με αντικείμενο την απόρριψη του αιτήματος της Infopaq να αναγνωρισθεί ότι δεν υποχρεούται να λαμβάνει την άδεια των δικαιούχων δικαιωμάτων δημιουργού για τις πράξεις αναπαραγωγής άρθρων του Τύπου μέσω αυτοματοποιημένης μεθόδου, η οποία συνίσταται στη σάρωση και μετατροπή τους σε ψηφιακό αρχείο και στη συνακόλουθη ψηφιακή επεξεργασία του αρχείου αυτού.

Το νομικό πλαίσιο

Η νομοθεσία της Ένωσης

3 Η οδηγία 2001/29 προβλέπει με την τέταρτη, την ένατη έως την ενδέκατη, την εικοστή πρώτη, την εικοστή δεύτερη, την τριακοστή πρώτη και την τριακοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη τα εξής:

«(4) Η εναρμόνιση του νομικού πλαισίου περί δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων, αυξάνοντας την ασφάλεια δικαίου και διασφαλίζοντας ταυτόχρονα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της διανοητικής ιδιοκτησίας, θα ενθαρρύνει τη διενέργεια σημαντικών επενδύσεων στη δημιουργικότητα και την καινοτομία, συμπεριλαμβανομένης της υποδομής των δικτύων [...]

[...]

(9) Κάθε εναρμόνιση του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να βασίζεται σε υψηλό επίπεδο προστασίας, διότι τα εν λόγω δικαιώματα είναι ουσιώδη για την πνευματική δημιουργία. [...]

(10) Για να συνεχίσουν τη δημιουργική και καλλιτεχνική τους εργασία, οι δημιουργοί ή οι ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες πρέπει να λαμβάνουν εύλογη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους [...]

(11) Ένα αποτελεσματικό και αυστηρό σύστημα προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων αποτελεί βασικό μηχανισμό ώστε η ευρωπαϊκή πολιτιστική δημιουργικότητα και παραγωγή να εξασφαλίσουν τους αναγκαίους πόρους και να διασφαλιστεί η αυτονομία και η αξιοπρέπεια των δημιουργών και των ερμηνευτών.

[...]

(21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίζει την εμβέλεια των πράξεων που καλύπτονται από το δικαίωμα αναπαραγωγής όσον αφορά τους διάφορους δικαιούχους [και] αυτό θα πρέπει να γίνει σύμφωνα με το κοινοτικό κεκτημένο. Χάριν ασφαλείας δικαίου στην εσωτερική αγορά πρέπει να δοθεί ευρύς ορισμός των πράξεων αυτών.

(22) Ο στόχος μιας πραγματικής υποστήριξης στη διάδοση του πολιτισμού δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την αυστηρή προστασία δικαιωμάτων και χωρίς την καταπολέμηση των παράνομων μορφών κυκλοφορίας έργων, παραποιημένων ή πειρατικών.

[...]

(31) Πρέπει να διατηρηθεί μια ισορροπία περί τα δικαιώματα και τα συμφέροντα μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών δικαιούχων, καθώς και μεταξύ αυτών και των χρηστών προστατευομένων αντικειμένων. [...]

[...]

(33) Πρέπει να εξαιρεθούν από το αποκλειστικό δικαίωμα αναπαραγωγής ορισμένες προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής οι οποίες είναι μεταβατικές ή βοηθητικές και αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου που επιδιώκει αποκλειστικώς είτε την αποτελεσματική μετάδοση μεταξύ τρίτων εντός δικτύου μέσω διαμεσολαβητή είτε τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή άλλου αντικειμένου. Οι σχετικές πράξεις αναπαραγωγής δεν θα πρέπει να έχουν, αυτές καθαυτές, ίδια οικονομική αξία. Όταν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, η εν λόγω εξαίρεση θα πρέπει να καλύπτει τις πράξεις που καθιστούν δυνατή την αναζήτηση (browsing) καθώς και την αποθήκευση σε κρυφή μνήμη (caching), συμπεριλαμβανομένων εκείνων που καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων μετάδοσης, εφόσον ο διαμεσολαβητής δεν τροποποιεί τις πληροφορίες και δεν παρεμποδίζει τη νόμιμη χρήση της τεχνολογίας, η οποία αναγνωρίζεται ευρέως και χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία προκειμένου να αποκτήσει δεδομένα σχετικά με τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών. Η χρήση θεωρείται νόμιμη εφόσον επιτρέπεται από τον δικαιούχο ή δεν περιορίζεται από τον νόμο.»

4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 ορίζει ότι:

«Η παρούσα οδηγία αφορά τη νομική προστασία του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, με ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνία της πληροφορίας.»

5 Κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής:

«Τα κράτη μέλη παρέχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει:

α) στους δημιουργούς, όσον αφορά τα έργα τους.»

6 Το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Οι αναφερόμενες στο άρθρο 2 προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής, οι οποίες είναι μεταβατικές ή παρεπόμενες και οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου, έχουν δε ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψουν:

- α) την εντός δικτύου μετάδοση μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή, ή
- β) τη νόμιμη χρήση

ενός έργου ή άλλου προστατευμένου αντικειμένου και οι οποίες δεν έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία, εξαιρούνται από το δικαίωμα αναπαραγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 2.

[...]

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν περιορισμούς στα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

γ) αναπαραγωγή διά του Τύπου, παρουσίαση στο κοινό ή διάθεση δημοσιευμένων άρθρων για οικονομικά, πολιτικά ή θρησκευτικά θέματα επικαιρότητας ή ραδιοηλεκτρονικώς μεταδιδόμενων έργων ή άλλων αντικειμένων του ιδίου τύπου, όταν η χρήση αυτή δεν απαγορεύεται ρητά και εφόσον αναφέρεται η πηγή, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού, ή χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων κατά την παρουσίαση της επικαιρότητας, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον ενημερωτικό σκοπό και εφόσον, αν είναι δυνατόν, αναφέρεται η πηγή, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού·

δ) παράθεση αποσπασμάτων με σκοπό την άσκηση κριτικής ή βιβλιοπαρουσίασης, υπό τον όρο ότι αφορούν έργο ή άλλα αντικείμενα τα οποία έχουν ήδη καταστεί νομίμως προσιτά στο κοινό, ότι, εφόσον είναι δυνατόν, αναφέρεται η πηγή, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού, και ότι η παράθεση αυτή είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και η έκτασή της δικαιολογείται ως εκ του σκοπού της·

[...]

5. Οι εξαιρέσεις και οι περιορισμοί που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 εφαρμόζονται μόνο σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις οι οποίες δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ή άλλου προστατευμένου αντικειμένου και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.»

Η εθνική νομοθεσία

7 Τα άρθρα 2 και 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 μεταφέρθηκαν στη δανική έννομη τάξη με τα άρθρα 2 και 11a, παράγραφος 1, του νόμου 395 για τα πνευματικά δικαιώματα (lov n° 395 om orphavsret), της 14ης Ιουνίου 1995 (*Lovtidende* 1995 A, σ. 1796), όπως έχει τροποποιηθεί και κωδικοποιηθεί, μεταξύ άλλων, με τον νόμο 1051 (lov n° 1051), της 17ης Δεκεμβρίου 2002 (*Lovtidende* 2002 A, σ. 7881).

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

8 Η Infوراq δραστηριοποιείται στον τομέα της παρακολουθήσεως και αναλύσεως εντύπων, ασχολούμενη κατ' ουσία με τη σύνταξη περιλήψεων επιλεγμένων άρθρων του δανικού ημερήσιου Τύπου και διαφόρων περιοδικών. Η επιλογή των άρθρων γίνεται βάσει θεματικών κριτηρίων που επιλέγουν οι πελάτες και πραγματοποιείται με τη λεγόμενη μέθοδο «συλλογής δεδομένων». Οι περιλήψεις αποστέλλονται στους πελάτες με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

9 Η DDF είναι επαγγελματική ένωση του δανικού ημερήσιου Τύπου, η οποία έχει, μεταξύ άλλων, ως σκοπό την παροχή συνδρομής στα μέλη της σε σχέση με όλα τα ζητήματα που αφορούν τα δικαιώματα του δημιουργού.

10 Το έτος 2005, η DDF έλαβε γνώση του γεγονότος ότι η Infوراq προέβαινε σε επεξεργασία, για εμπορικούς σκοπούς, δημοσιευμένων άρθρων χωρίς άδεια των δικαιούχων δικαιωμάτων του δημιουργού επί των άρθρων αυτών. Η DDF, θεωρώντας ότι η άδεια αυτή ήταν απαραίτητη για την επεξεργασία άρθρων με την επίμαχη μέθοδο, ενημέρωσε την Infوراq για την άποψή της.

11 Η μέθοδος συλλογής δεδομένων περιλαμβάνει τα ακόλουθα πέντε στάδια τα οποία καταλήγουν, κατά την άποψη της DDF, σε τέσσερις πράξεις αναπαραγωγής άρθρων του Τύπου.

12 Πρώτον, όλα τα οικεία δημοσιεύματα καταχωρίζονται με το χέρι από τους συνεργάτες της Infوراq σε ηλεκτρονική βάση δεδομένων.

13 Δεύτερον, τα δημοσιεύματα αυτά λαμβάνουν διά σαρώσεως ψηφιακή μορφή, αφού αποκοπεί η ράχη του εντύπου ώστε όλες οι σελίδες να συνιστούν ασύνδετα φύλλα. Το τμήμα του δημοσιεύματος που θα σαρωθεί επιλέγεται από τη βάση δεδομένων πριν τοποθετηθεί στον σαρωτή. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυνατή η δημιουργία ενός αρχείου TIFF (Tagged Image File Format) για κάθε σελίδα του δημοσιεύματος (στο εξής: αρχείο TIFF). Μετά την ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας, το αρχείο TIFF μεταφέρεται σε διακομιστή οπτικής αναγνώρισεως χαρακτήρων (Optical Character Recognition, στο εξής: OCR).

14 Τρίτον, ο εν λόγω διακομιστής OCR μετατρέπει το αρχείο TIFF σε δεδομένα τα οποία μπορούν να τύχουν ψηφιακής επεξεργασίας. Κατά την εν λόγω διαδικασία, η εικόνα κάθε χαρακτήρα μετατρέπεται σε ψηφιακό κώδικα ο οποίος επισημαίνει στον υπολογιστή το είδος του χαρακτήρα. Επί παραδείγματι, η εικόνα των γραμμάτων TDC μετατρέπεται σε πληροφορία την οποία ο υπολογιστής μπορεί να επεξεργασθεί ως τα γράμματα TDC και να τα μετατρέψει σε αναγνωρίσιμο από το σύστημα του υπολογιστή αρχείο κειμένου. Τα δεδομένα αυτά διατηρούνται με τη μορφή αρχείων κειμένου, τα οποία είναι αναγνωρίσιμα από οποιοδήποτε πρόγραμμα επεξεργασίας κειμένου (στο εξής: αρχείο κειμένου). Η διαδικασία OCR ολοκληρώνεται με τη διαγραφή του αρχείου TIFF.

15 Τέταρτον, το αρχείο κειμένου αναλύεται με σκοπό την ανεύρεση προκαθορισμένων λέξεων κλειδίων. Κάθε φορά που υπάρχει αντιστοιχία προς ορισμένη λέξη κλειδί δημιουργείται ένα αρχείο με τον τίτλο, το τμήμα και τον αριθμό της σελίδας του δημοσιεύματος που περιέχει τη λέξη κλειδί, καθώς και έναν δείκτη εκφραζόμενο σε ποσοστά από 0 έως 100 ο οποίος προσδιορίζει τη θέση της συγκεκριμένης λέξεως κλειδιού στο κείμενο, διευκολύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο

την ανάγνωση του άρθρου. Για να καταστεί ευχερέστερη η ανεύρεση της λέξεως κλειδιού κατά την ανάγνωση του άρθρου, η λέξη αυτή συλλέγεται με τις πέντε λέξεις που προηγούνται και τις πέντε λέξεις που έπονται αυτής (στο εξής: απόσπασμα ένδεκα λέξεων). Η διαδικασία ολοκληρώνεται με τη διαγραφή του αρχείου TIFF.

16 Πέμπτον, η διαδικασία συλλογής δεδομένων ολοκληρώνεται με την εκτύπωση δελτίου παρακολουθήσεως για κάθε σελίδα του δημοσιεύματος που περιέχει τη λέξη κλειδί. Ένα δελτίο παρακολουθήσεως δύναται να έχει την ακόλουθη μορφή:

«4 Νοεμβρίου 2005 – Dagbladet Arbejderen, σελίδα 3:

TDC: 73 % «μελλοντική πώληση του ομίλου TDC, που αναμένεται ότι θα αγορασθεί από»».

17 Η Inforsaq αμφισβήτησε ότι, για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, είναι αναγκαία η συναίνεση των δικαιούχων δικαιωμάτων δημιουργού και άσκησε ενώπιον του Østre Landsret αγωγή κατά της DDF, με αίτημα να αναγνωρισθεί ότι η Inforsaq δικαιούται να χρησιμοποιεί την ανωτέρω μέθοδο χωρίς να απαιτείται άδεια της συγκεκριμένης επαγγελματικής ενώσεως ή των μελών της. Κατόπιν απορρίψεως της αγωγής της από το Østre Landsret, η Inforsaq άσκησε έφεση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

18 Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν αμφισβητείται ότι η άδεια των δικαιούχων δικαιωμάτων δημιουργού δεν απαιτείται για την άσκηση της δραστηριότητας παρακολουθήσεως του Τύπου και συντάξεως περιλήψεων, η οποία συνίσταται στην απευθείας ανάγνωση ενός δημοσιεύματος, στην επιλογή των σχετικών άρθρων βάσει προκαθορισμένης λέξεως κλειδιού, καθώς και στην παράδοση ενός καταρτισθέντος με το χέρι δελτίου παρακολουθήσεως στον συντάκτη της περιλήψεως με μνεία της λέξεως κλειδιού σε ορισμένο άρθρο και τη θέση του άρθρου αυτού στο δημοσίευμα. Ομοίως, οι διάδικοι της κύριας δίκης συνομολογούν ότι η σύνταξη περιλήψεως είναι καθεαυτή νόμιμη και δεν προϋποθέτει τη συναίνεση του δικαιούχου των εν λόγω δικαιωμάτων.

19 Περαιτέρω, δεν αμφισβητείται ότι η εν λόγω μέθοδος συλλογής δεδομένων περιλαμβάνει δύο πράξεις αναπαραγωγής, ήτοι τη δημιουργία των αρχείων TIFF κατά τη σάρωση των εκτυπωμένων άρθρων και τη δημιουργία των αρχείων κειμένου που προκύπτουν από τη μετατροπή των αρχείων TIFF. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η εν λόγω μέθοδος συνεπάγεται την αναπαραγωγή μερών των άρθρων που σαρώθηκαν, καθόσον το απόσπασμα των ένδεκα λέξεων αποθηκεύεται στη μνήμη του υπολογιστή και οι εν λόγω ένδεκα λέξεις περιλαμβάνονται σε εκτυπωμένο αρχείο.

20 Εντούτοις, οι διάδικοι της κύριας δίκης διαφωνούν ως προς το αν οι ανωτέρω δύο τελευταίες πράξεις συνιστούν πράξεις αναπαραγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 2 της οδηγίας 2001/29. Ομοίως, δεν συμφωνούν ως προς το αν το σύνολο των επίμαχων πράξεων στην υπόθεση της κύριας δίκης καλύπτονται, ενδεχομένως, από την εξαίρεση του δικαιώματος αναπαραγωγής που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

21 Υπό τις περιστάσεις αυτές το Højesteret αποφάσισε, στις 21 Δεκεμβρίου 2007, να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο δεκατρία προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία των άρθρων 2, στοιχείο α', και 5, παράγραφοι 1 και 5, της εν λόγω οδηγίας.

22 Το Δικαστήριο απάντησε στα ερωτήματα αυτά με την απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, C-5/08, Infopaq International (Συλλογή 2009, σ. I-6569), με την οποία αποφάνθηκε, αφενός, ότι πράξη πραγματοποιούμενη κατά τη μέθοδο συλλογής δεδομένων, η οποία συνίσταται σε αποθήκευση στη μνήμη ηλεκτρονικού υπολογιστή αποσπάσματος ένδεκα λέξεων καθώς και σε εκτύπωση του αποσπάσματος αυτού, δύναται να εμπίπτει στην έννοια της εν μέρει αναπαραγωγής του άρθρου 2 της οδηγίας 2001/29, εάν, γεγονός το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, τα ούτως αναπαραγόμενα στοιχεία αποτελούν την έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας του δημιουργού τους. Αφετέρου, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, καίτοι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής παρείχε τη δυνατότητα εξαιρέσεως από το δικαίωμα αναπαραγωγής των μεταβατικών ή παρεπόμενων πράξεων αναπαραγωγής, η τελευταία πράξη της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης μεθόδου συλλογής δεδομένων, κατά τη διάρκεια της οποίας η Infopaq εκτύπωνε τα αποσπάσματα ένδεκα λέξεων δεν συνιστούσε μια τέτοια μεταβατική ή παρεπόμενη πράξη. Κατόπιν τούτου, το Δικαστήριο αποφάσισε ότι η εν λόγω πράξη και η μέθοδος συλλογής δεδομένων της οποίας αποτελούσε μέρος δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν χωρίς τη συναίνεση των δικαιούχων των δικαιωμάτων του δημιουργού.

23 Μετά την έκδοση της ανωτέρω αποφάσεως, το Højesteret έκρινε, εντούτοις, ότι θα μπορούσε, επίσης, να αποφανθεί επί του ζητήματος αν η Infopaq παρέβαινε την οδηγία 2001/29 εφαρμόζοντας την εν λόγω μέθοδο χωρίς την εκτύπωση του αποσπάσματος των ένδεκα λέξεων, δηλαδή περιοριζόμενη στην εκτέλεση των τριών πρώτων πράξεων αναπαραγωγής. Κατόπιν των ανωτέρω, το Højesteret υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει σημασία το στάδιο της τεχνολογικής μεθόδου κατά το οποίο εκτελούνται οι πράξεις αναπαραγωγής, προκειμένου οι πράξεις αυτές να "αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου", κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας [2001/29];

2) Μπορούν πράξεις αναπαραγωγής να "αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου", όταν συνίστανται σε σάρωση όλων των άρθρων εφημερίδας με το χέρι, κατά την οποία τα εν λόγω άρθρα μετατρέπονται από εκτυπωμένες πληροφορίες σε ψηφιακά δεδομένα;

3) Περιλαμβάνει η "νόμιμη χρήση", κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας [2001/29], κάθε είδους χρήση για την οποία δεν απαιτείται η συναίνεση του δικαιούχου δικαιωμάτων δημιουργού;

4) Περιλαμβάνει η "νόμιμη χρήση", κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, την εκ μέρους επιχειρήσεως σάρωση όλων των άρθρων μιας εφημερίδας, τη συνακόλουθη επεξεργασία της αναπαραγωγής με σκοπό την κατάρτιση περιλήψεων για την εν λόγω επιχείρηση, μολονότι οι δικαιούχοι των δικαιωμάτων δημιουργού δεν έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους γι' αυτές τις πράξεις, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής;

Έχει σημασία, για την απάντηση στο ερώτημα αυτό, το γεγονός ότι οι ένδεκα λέξεις αποθηκεύονται μετά την ολοκλήρωση της μεθόδου συλλογής δεδομένων;

5) Βάσει ποιων κριτηρίων μπορεί να εκτιμηθεί αν προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής έχουν "ανεξάρτητη οικονομική σημασία", κατά την έννοια του άρθρου

5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της διατάξεως αυτής;

6) Πρέπει τα οφέλη εκ της ορθολογικής οργανώσεως που αποκομίζει ο χρήστης από προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν οι πράξεις αυτές έχουν ανεξάρτητη οικονομική σημασία, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29;

7) Δύνανται η εκ μέρους μιας επιχειρήσεως σάρωση όλων των άρθρων μιας εφημερίδας και η συνακόλουθη επεξεργασία της αναπαραγωγής να εκληφθούν ως "ορισμένες ειδικές περιπτώσεις οι οποίες δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση" των εν λόγω άρθρων και "δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου", κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29, εφόσον πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού;

Έχει σημασία, για την απάντηση στο ερώτημα αυτό, το γεγονός ότι οι ένδεκα λέξεις αποθηκεύονται μετά την ολοκλήρωση της μεθόδου συλλογής δεδομένων;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

24 Δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η απάντηση σε υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία, το Δικαστήριο δύναται, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να αποφανθεί οποτεδήποτε με αιτιολογημένη διάταξη παραπέμποντας στη σχετική νομολογία. Η περίπτωση αυτή συντρέχει εν προκειμένω.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

25 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, μια πράξη αναπαραγωγής εξαιρείται του δικαιώματος αναπαραγωγής του άρθρου 2 της οδηγίας αυτής, αν πληρούνται πέντε προϋποθέσεις, ήτοι όταν:

- είναι προσωρινή·
- είναι μεταβατική ή παρεπόμενη·
- αποτελεί αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου·
- έχει ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψει την εντός δικτύου μετάδοση μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή ή τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή άλλου προστατευομένου αντικειμένου και
- δεν έχει καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία.»

26 Πρέπει να υπομνησθεί, αφενός, ότι οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς υπό την έννοια ότι, εάν δεν πληρούται έστω και μία εξ αυτών, η πράξη αναπαραγωγής δεν εξαιρείται, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, του δικαιώματος αναπαραγωγής του άρθρου 2 της οδηγίας αυτής (απόφαση Infopaq International, προπαρατεθείσα, σκέψη 55).

27 Αφετέρου, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικώς, διότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας συνιστά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα που θέτει η οδηγία αυτή, ότι δηλαδή απαιτείται η συγκατάθεση του δικαιούχου του δικαιώματος του δημιουργού για κάθε αναπαραγωγή προστατευμένου έργου του (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Infopaq International, σκέψεις 56 και 57, και απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2011, C-403/08 και C-429/08, Football Association Premier League κ.λπ., που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 162).

28 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να εξετασθούν τα προδικαστικά ερωτήματα με τα οποία το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν οι πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο τεχνολογικής μεθόδου, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την τρίτη, την τέταρτη και την πέμπτη προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, καθώς και τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής. Αντιθέτως, η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δεν αφορά την πρώτη και τη δεύτερη προϋπόθεση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, καθόσον το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί των προϋποθέσεων αυτών με τις σκέψεις 61 έως 71 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Infopaq International.

Επί του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος που αφορούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου

29 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημά του, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσία, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου. Συναφώς, ζητείται ιδίως να διευκρινισθεί αν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το στάδιο της τεχνολογικής μεθόδου κατά το οποίο εκτελούνται οι πράξεις αυτές, καθώς και το γεγονός ότι για την εφαρμογή της εν λόγω τεχνολογικής μεθόδου απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση.

30 Η έννοια του «αναπόσπαστου και ουσιώδους τμήματος μιας τεχνολογικής μεθόδου» επιβάλλει οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής να εκτελούνται αποκλειστικώς κατά την εφαρμογή μιας τεχνολογικής μεθόδου και, συνεπώς, να μην εκτελούνται εν όλω ή εν μέρει εκτός του πλαισίου μιας τέτοιας μεθόδου. Η έννοια αυτή προϋποθέτει, επίσης, ότι είναι αναγκαία η εκτέλεση της προσωρινής πράξεως αναπαραγωγής, υπό την έννοια ότι η οικεία τεχνολογική μέθοδος δεν μπορεί να λειτουργήσει ορθώς και αποτελεσματικώς χωρίς την εν λόγω πράξη (βλ., συναφώς, απόφαση Infopaq International, προπαρατεθείσα, σκέψη 61).

31 Εξάλλου, δεδομένου ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 δεν διευκρινίζει σε ποιο στάδιο της τεχνολογικής μεθόδου πρέπει να διενεργούνται οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο μια τέτοια πράξη να εκτελεσθεί στο αρχικό ή στο τελευταίο στάδιο της εν λόγω μεθόδου.

32 Ομοίως, από κανένα στοιχείο της διατάξεως αυτής δεν προκύπτει ότι η τεχνολογική μέθοδος πρέπει να μη συνεπάγεται καμία ανθρώπινη παρέμβαση και,

ειδικότερα, ότι η εν λόγω μέθοδος δεν πρέπει να εκκινεί με το χέρι χάριν μιας πρώτης προσωρινής αναπαραγωγής.

33 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνησθεί ότι η οικεία τεχνολογική μέθοδος συνίσταται στη διενέργεια ηλεκτρονικών και αυτοματοποιημένων ερευνών σε άρθρα του Τύπου και στην ανεύρεση και απόσπαση προκαθορισμένων λέξεων κλειδιών από τα άρθρα αυτά, προκειμένου να καταστεί ευχερέστερη η σύνταξη περιλήψεών τους.

34 Στο πλαίσιο αυτό, διενεργούνται διαδοχικώς τρεις πράξεις αναπαραγωγής, οι οποίες υλοποιούνται με τη δημιουργία του αρχείου TIFF, ακολούθως με τη δημιουργία του αρχείου κειμένου και, τέλος, με τη δημιουργία του αρχείου που περιέχει το απόσπασμα των ένδεκα λέξεων.

35 Συναφώς, καταρχάς δεν αμφισβητείται ότι καμία από τις ανωτέρω πράξεις δεν εκτελείται εκτός του πλαισίου της εν λόγω τεχνολογικής μεθόδου.

36 Περαιτέρω, υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων που περιέχονται στις σκέψεις 30 έως 32 της παρούσας διατάξεως, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι μια τέτοια τεχνολογική μέθοδος εκκινεί με την τοποθέτηση των άρθρων του Τύπου με το χέρι σε συσκευή σαρώσεως χάριν μιας πρώτης προσωρινής αναπαραγωγής, δηλαδή τη δημιουργία του αρχείου TIFF, και ότι ολοκληρώνεται με προσωρινή πράξη αναπαραγωγής συνιστάμενη στη δημιουργία του αρχείου που περιέχει το απόσπασμα των ένδεκα λέξεων.

37 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι η επίμαχη τεχνολογική μέθοδος δεν μπορεί να λειτουργήσει ορθώς και αποτελεσματικώς χωρίς τις οικείες πράξεις αναπαραγωγής. Συγκεκριμένα, η μέθοδος αυτή σκοπεύει στην ανεύρεση προκαθορισμένων λέξεων κλειδιών στα άρθρα του Τύπου και στην απόσπασή τους σε ψηφιακό μέσο. Για μια τέτοια ηλεκτρονική έρευνα απαιτείται, συνεπώς, η μετατροπή των εν λόγω άρθρων από εκτυπωμένες πληροφορίες σε ψηφιακά δεδομένα, καθόσον μια τέτοια μετατροπή είναι αναγκαία για την αναγνώριση των εν λόγω δεδομένων, την ανεύρεση των λέξεων κλειδιών και την απόσπασή τους.

38 Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η DDF, το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι είναι δυνατή η σύνταξη των περιλήψεων των άρθρων του Τύπου χωρίς αναπαραγωγή. Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι τέτοιου είδους περιλήψεις συντάσσονται χωρίς τη χρήση της εν λόγω μεθόδου, ως εκ του ότι έπονται αυτής, οπότε, δεν επηρεάζουν την εκτίμηση αν μια τέτοια μέθοδος μπορεί να λειτουργήσει ορθώς και αποτελεσματικώς χωρίς τις οικείες πράξεις αναπαραγωγής.

39 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου, παρά το γεγονός ότι διενεργούνται στο αρχικό και στο τελικό στάδιο αυτής και προϋποθέτουν ανθρώπινη παρέμβαση.

Επί του τρίτου και του τετάρτου ερωτήματος που αφορούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψουν την εντός δικτύου μετάδοση ενός έργου ή ενός προστατευμένου αντικειμένου μεταξύ

τρίτων μέσω διαμεσολαβητή ή τη νόμιμη χρήση ενός τέτοιου έργου ή προστατευομένου αντικειμένου

40 Με το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσία, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψουν την εντός δικτύου μετάδοση ενός έργου ή ενός προστατευομένου αντικειμένου μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή ή τη νόμιμη χρήση ενός τέτοιου έργου ή προστατευομένου αντικειμένου.

41 Πρέπει, εκ προοιμίου, να υπογραμμισθεί ότι οι οικείες πράξεις αναπαραγωγής δεν έχουν ως σκοπό να επιτρέψουν την εντός δικτύου μετάδοση μεταξύ τρίτων μέσω διαμεσολαβητή. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξετασθεί αν αποκλειστικός σκοπός των πράξεων αυτών είναι να επιτρέψουν τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή ενός προστατευομένου αντικειμένου.

42 Συναφώς, όπως προκύπτει από την τριακοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29, η χρήση θεωρείται νόμιμη όταν είτε την επιτρέπει ο δικαιούχος του οικείου δικαιώματος είτε δεν περιορίζεται από την εφαρμοστέα ρύθμιση (απόφαση Football Association Premier League κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 168).

43 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι στην περίπτωση στην οποία αναφέρεται το αιτούν δικαστήριο, όπου δεν χωρεί η τελευταία πράξη της τεχνολογικής μεθόδου συλλογής δεδομένων, ήτοι η εκτύπωση του αποσπάσματος των ένδεκα λέξεων, η οικεία τεχνολογική μέθοδος, συμπεριλαμβανομένης, συνεπώς, της δημιουργίας του αρχείου TIFF, της δημιουργίας του αρχείου κειμένου και της δημιουργίας του αρχείου που περιέχει το απόσπασμα των ένδεκα λέξεων, έχει ως σκοπό να καταστήσει ευχερέστερη τη σύνταξη περιλήψεων άρθρων του Τύπου και, κατ' επέκταση, τη χρησιμοποίησή τους. Αφετέρου, από κανένα στοιχείο του φακέλου που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο δεν προκύπτει ότι το αποτέλεσμα της εν λόγω τεχνολογικής μεθόδου, ήτοι το απόσπασμα των ένδεκα λέξεων, έχει ως σκοπό να επιτρέψει άλλου είδους χρήση.

44 Όσον αφορά τον νόμιμο χαρακτήρα της εν λόγω χρήσεως, δεν αμφισβητείται ότι η σύνταξη περιλήψεων άρθρων του Τύπου δεν τελεί, εν προκειμένω υπό τη συγκατάθεση των δικαιούχων δικαιωμάτων του δημιουργού επί των άρθρων αυτών. Κατόπιν τούτου, πρέπει να επισημανθεί ότι μια τέτοια δραστηριότητα δεν περιορίζεται από τη νομοθεσία της Ένωσης. Εξάλλου, όπως συνομολογούν οι Infopaq και DDF, η σύνταξη των περιλήψεων αυτών δεν συνιστά δραστηριότητα υποκείμενη σε περιορισμούς βάσει της δανικής νομοθεσίας.

45 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω χρήση δεν μπορεί να κριθεί παράνομη.

46 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να έχουν ως

αποκλειστικό σκοπό να επιτρέψουν τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή ενός προστατευμένου αντικειμένου.

Επί του πέμπτου και του έκτου ερωτήματος που αφορούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία

47 Λαμβανομένων υπόψη συνολικώς του πλαισίου της υποθέσεως της κύριας δίκης και του περιεχομένου των ανωτέρω ερωτημάτων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι με το πέμπτο και το έκτο προδικαστικό ερώτημα ζητείται να διευκρινισθεί αν οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, ήτοι ότι οι εν λόγω πράξεις δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία.

48 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι με τις προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 5, παράγραφος 1, επιδιώκεται να καταστεί δυνατή η πρόσβαση στα προστατευόμενα έργα και η χρησιμοποίησή τους. Εφόσον τα έργα αυτά έχουν οικονομική αξία, η πρόσβαση σε αυτά και η χρησιμοποίησή τους έχουν επίσης, κατ' ανάγκην, οικονομική σημασία (βλ., συναφώς, απόφαση Football Association Premier League κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 174).

49 Εξάλλου, όπως προκύπτει από την τριακοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής, όπως οι πράξεις που καθιστούν δυνατή την αναζήτηση (browsing) και την αποθήκευση σε κρυφή μνήμη (caching), έχουν ως σκοπό να διευκολύνουν τη χρήση του έργου ή να καταστήσουν αποτελεσματικότερη τη χρήση αυτή. Συνεπώς, οι εν λόγω πράξεις παρέχουν από τη φύση τους τη δυνατότητα να επιτευχθούν οφέλη εκ της ορθολογικής οργανώσεως στο πλαίσιο μιας τέτοιας χρήσεως και, κατά συνέπεια, συνεπάγονται αύξηση των κερδών ή μείωση των εξόδων παραγωγής.

50 Κατόπιν τούτου, οι εν λόγω πράξεις δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία, υπό την έννοια ότι το οικονομικό πλεονέκτημα που αντλείται από την εκτέλεσή τους δεν πρέπει να είναι αυτοτελές ή ανεξάρτητο από το οικονομικό πλεονέκτημα που αντλείται από τη νόμιμη χρήση του οικείου έργου και δεν πρέπει να επάγεται κανένα πρόσθετο οικονομικό πλεονέκτημα, πέραν του οικονομικού πλεονεκτήματος που αντλείται από την εν λόγω χρήση του προστατευμένου έργου (βλ., συναφώς, απόφαση Football Association Premier League κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 175).

51 Τα οφέλη εκ της ορθολογικής οργανώσεως που συνεπάγεται η εκτέλεση προσωρινών πράξεων αναπαραγωγής, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν έχουν τέτοια ανεξάρτητη οικονομική σημασία, εφόσον τα οικονομικά πλεονεκτήματα που αντλούνται από την εκτέλεσή τους αποκομίζονται μόνο κατά τη χρήση του αναπαραχθέντος αντικειμένου, με αποτέλεσμα να μην είναι ούτε αυτοτελή ούτε ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα που αντλούνται από τη χρήση του.

52 Αντιθέτως, ένα πλεονέκτημα αντλούμενο από προσωρινή πράξη αναπαραγωγής είναι αυτοτελές και ανεξάρτητο εάν το πρόσωπο που εκτελεί την εν λόγω πράξη μπορεί να αποκομίσει οφέλη από την οικονομική εκμετάλλευση αυτών καθ'αυτών των προσωρινών αναπαραγωγών.

53 Το ίδιο ισχύει και αν οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής επιφέρουν οποιαδήποτε μεταβολή του αναπαραχθέντος αντικειμένου από την κατάσταση στην οποία βρισκόταν κατά την έναρξη εφαρμογής της οικείας τεχνολογικής μεθόδου, διότι οι εν λόγω πράξεις σκοπούν όχι στη διευκόλυνση της χρήσεώς του, αλλά στη χρήση ενός διαφορετικού αντικειμένου.

54 Ως εκ τούτου, στο πέμπτο και στο έκτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία, εφόσον, αφενός, η εκτέλεση των εν λόγω πράξεων δεν επιτρέπει την προσπόριση πρόσθετου πλεονεκτήματος, πέραν του αντλούμενου από τη νόμιμη χρήση του προστατευμένου έργου, και, αφετέρου, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής δεν επιφέρουν καμία μεταβολή του έργου αυτού.

Επί του εβδόμου ερωτήματος το οποίο αφορά την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν πρέπει να αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε να θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου

55 Με το έβδομο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσία, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν μπορούν να αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε να θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.

56 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, αν οι συγκεκριμένες πράξεις αναπαραγωγής πληρούν όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, όπως έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου (βλ. απόφαση Football Association Premier League κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψη 181).

57 Ως εκ τούτου, στο έβδομο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι, εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου συλλογής δεδομένων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν μπορούν να αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε να θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας έχει την έννοια ότι οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου «συλλογής δεδομένων», όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης,

– πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο και ουσιώδες τμήμα μιας τεχνολογικής μεθόδου, παρά το γεγονός ότι διενεργούνται στο αρχικό και στο τελικό στάδιο αυτής και προϋποθέτουν ανθρώπινη παρέμβαση·

– πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής πρέπει να έχουν ως αποκλειστικό σκοπό να επιτρέπουν τη νόμιμη χρήση ενός έργου ή ενός προστατευομένου αντικειμένου·

– πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν καμία ανεξάρτητη οικονομική σημασία, εφόσον, αφενός, η εκτέλεση των εν λόγω πράξεων δεν επιτρέπει την προσπόριση πρόσθετου πλεονεκτήματος, πέραν του αντλούμενου από τη νόμιμη χρήση του προστατευομένου έργου, και, αφετέρου, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής δεν επιφέρουν καμία μεταβολή του έργου.

2) Το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας 2001/29 έχει την έννοια ότι, εφόσον πληρούνται όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, οι προσωρινές πράξεις αναπαραγωγής που εκτελούνται στο πλαίσιο μεθόδου «συλλογής δεδομένων», όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πληρούν την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αναπαραγωγής δεν μπορούν να αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση του έργου ούτε να θίγουν αδικαιολογήτως τα έννομα συμφέροντα του δικαιούχου.

(υπογραφές)